

ΑΠΟΧΗ

Ο λαός "μίλησε"

...τώρα η Δικαιοσύνη έχει τον λόγο.

Άκυρες οι εκλογές

όπου η αποχή ξεπέρασε το 50+1%

Η δεύτερη Κυριακή των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών δεν δίνεται για "πλάκα". Ο δεύτερος γύρος των εκλογών δεν δίνεται ως ευκαιρία στους πολίτες ν' απολαύσουν ένα δεύτερο Weekend στις ιδιαίτερες πατρίδες τους. Η δεύτερη Κυριακή έχει ένα και μόνον νόημα. Να εξασφαλιστεί πάση θυσία αυτό, το οποίο τις περισσότερες φορές δεν εξασφαλίζεται στην πρώτη Κυριακή. Να εξασφαλιστεί η απόλυτη πλειοψηφία, προκειμένου να προκύψουν αδιαμφισβήτητοι νικητές των εκλογών. Ο λόγος γι' αυτήν την "απαίτηση" είναι απλός. Η εξουσία, την οποία διαχειρίζονται οι τοπικοί άρχοντες, είναι προσωποκεντρική και ως εκ τούτου απαιτείται για τη λήψη της η απόλυτη πλειοψηφία. Οι πολίτες για Περιφερειάρχη ψηφίζουν και όχι για περιφερειακή "κυβέρνηση". Για Δήμαρχο ψηφίζουν οι πολίτες και όχι για δημοτική "κυβέρνηση".

Ο νόμος δίνει "εντολή" σχηματισμού κυβερνητικού "σχήματος" αποκλειστικά στον πρώτο των εκλογών και σε κανέναν άλλο. Δεν αναζητάται ένα 50+1% κάποιου εκλεγμένου σώματος, είτε αυτοδύναμο είτε μέσα από συνεργασίες. Δεν συναλλάσσονται μεταξύ τους οι επικεφαλής των περιφερειακών ή των δημοτικών συνδυασμών, ώστε, μέσω συνεργασιών, να εξασφαλίσουν ένα διοικητικό "σχήμα" με την έμμεση "προβολή" μιας απόλυτης πλειοψηφίας. Στις εκλογές αυτές υπάρχει "άρχων" ΝΙΚΗΤΗΣ και ως τέτοιος πρέπει μέσα στα πλαίσια της Δημοκρατίας να εκφράζει την απόλυτη πλειοψηφία του εκλογικού σώματος.

Ως εκ τούτου, για να λειτουργήσει σχεδιασμός των αυτοδιοικητικών εκλογών μέσα στα πλαίσια της δημοκρατικής λογικής, απαιτείται ο εκλεγμένος "άρχων" να είναι ο εκλεκτός της απόλυτης πλειοψηφίας των πολιτών και όχι ο εκλεκτός του 50+1% όσων "έτυχε" να περνάνε από τα εκλογικά κέντρα ...Ο εκλεκτός της μάνας του, του μπατζανάκη του και μερικών

κουμπάρων του. Επειδή η απόλυτη πλειοψηφία του εκλογικού σώματος δεν καθίσταται πάντα δυνατή, ο νομοθέτης δέχεται ως τέτοια την πλειοψηφία αυτού του σώματος στο επίπεδο της συμμετοχής στη διαδικασία.

Δεν απαιτεί, δηλαδή, ο νέος τοπικός άρχων να έχει το 50+1% των ψήφων του συνόλου του εκλογικού σώματος, όπως θα ήταν το ιδανικό, αλλά απαιτεί να έχει συμμετάσχει στη διαδικασία το 50+1% των ψηφοφόρων. Δεν σου λέει ο νομοθέτης ότι, για να σε αναγνωρίσω, "θέλω" να έχεις πάρει τουλάχιστον τις μισές ψήφους --όπως είναι το σωστό--, αλλά απαιτεί να συμμετέχουν τουλάχιστον οι μισοί στη διαδικασία. Σου αναγνωρίζει ως απόλυτη πλειοψηφία το 50% από το 50%, δηλαδή το 25%. Βάζει "νερό" στο "κρασί" του και μάλιστα αρκετό. Άρα, το ελάχιστο προαπαιτούμενο είναι μια ελάχιστη συμμετοχή. Τουλάχιστον να συμμετέχουν οι μισοί. Μια ελάχιστη συμμετοχή, η οποία θα νομιμοποιεί έστω και οριακά το αποτέλεσμα. Μια συμμετοχή, η οποία, όταν δεν εξασφαλίζεται, θέτει υπό αμφισβήτηση την ίδια την εκλογική διαδικασία και βέβαια το αποτέλεσμα της. Μια συμμετοχή, η οποία, όταν δεν εξασφαλίζεται, θέτει θέμα δημοκρατικής νομιμότητας και ως εκ τούτου δικαιολογεί επανάληψη της διαδικασίας έως ότου εξασφαλιστεί αυτή η νομιμότητα. Απλά πράγματα ...Είπαμε να είναι "νερωμένο" το "κρασί", όχι "κρασωμένο" το "νερό".

Αυτό, το οποίο λέμε, δεν είναι κάτι το πρωτοφανές. Όπου υπάρχει εκλογική διαδικασία, στην οποία αποζητείται το 50+1% των ψήφων, πάντα υπάρχει ένα ελάχιστο όριο συμμετοχής. Είτε αυτές είναι δημοτικές εκλογές στην Ελλάδα είτε προεδρικές εκλογές σε κάποιο κράτος, το οποίο έχει Προεδρική και όχι Προεδρευόμενη Δημοκρατία. Στη Γιουγκοσλαβία, για παράδειγμα, είχαν ακυρωθεί οι προεδρικές εκλογές, οι οποίες διεξήχθησαν στις 16/10/2002, λόγω χαμηλής συμμετοχής των πολιτών σ' αυτές. Συμμετείχε το 45,5% των πολιτών, ενώ απαιτούνταν μια ελάχιστη συμμετοχή του 50% των πολιτών. Συνεπώς η Εκλογική Επιτροπή ακύρωσε τα αποτελέσματα. Τα ακύρωσε, γιατί δεν νομιμοποιούνταν δημοκρατικά εκλεγμένος Πρόεδρος ν' αντιπροσωπεύει τη μειοψηφία των πολιτών. Η ένσταση του Κοστούνιτσα δεν είχε καμία τύχη και αυτό, το οποίο συζητήθηκε στο Κοινοβούλιο της χώρας, ήταν ενδεχόμενη αλλαγή του εκλογικού νόμου και όχι η ίδια η ένσταση.

Κάτι ανάλογο συνέβη και στην Ελλάδα στις τελευταίες αυτοδιοικητικές εκλογές. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις το εκλογικό αποτέλεσμα είναι άκυρο, εφόσον οι εκλογικές διαδικασίες, λόγω της χαμηλής συμμετοχής, είναι στην πραγματικότητα άκυρες. Με αυτήν την ελάχιστη συμμετοχή του εκλογικού σώματος θεωρούνται ως μη γενόμενες. Με μια αποχή, η οποία στο γενικό επίπεδο ξεπέρασε το 54%, δεν είναι δυνατόν να είναι νόμιμες οι διαδικασίες στο γενικό επίπεδο της εκλογικής διαδικασίας. Αυτό σε άλλη περίπτωση θα είχε ελάχιστη σημασία, εφόσον τα αποτελέσματα των τοπικών εκλογών είναι ειδικά και όχι γενικά. Συνήθως το γενικό της συμμετοχής ή της αποχής στις Περιφερειακές και Δημοτικές εκλογές έχει μόνον "στατιστικό" χαρακτήρα ...Ενδεικτικό της κατάστασης και του πολιτικού "κλίματος" είναι. Δεν ψηφίζεις Αρχιπεριφερειάρχη ή Αρχιδήμαρχο, για να έχει κάποιο άλλο ιδιαίτερο νόημα ή συνέπειες.

Σήμερα όμως αυτό δεν ισχύει. Σήμερα αποκτά ιδιαίτερο νόημα η γενική συμμετοχή ή αποχή, αν σκεφτεί κάποιος ότι αυτές οι εκλογές ήταν οι πρώτες εκλογές του "Καλλικράτη". Ως εκ τούτου μπορεί να μην υπάρχει πρόβλημα σ' ό,τι αφορά κάποιο πρόσωπο στο γενικό επίπεδο, αλλά υπάρχει πολιτικό πρόβλημα στο ίδιο επίπεδο. Ο λαός με την πράξη του στην πραγματικότητα "αμφισβήτησε" τον Καλλικράτη. Δεν συμμετείχε στις διαδικασίες, οι οποίες όμως είναι απαραίτητες για να λειτουργήσει ο "καλλικρατικός" σχεδιασμός. Υπάρχει μεταβίβαση σοβαρών αρμοδιοτήτων στην τοπική αυτοδιοίκηση και είναι απαραίτητη η συμμετοχή των πολιτών, προκειμένου να μην δημιουργηθεί ζήτημα νομιμότητας. Δεν είναι

δυνατόν, εξαιτίας του "Καλλικράτη", να δίνονται νέες αυξημένες και εξίσου αποκλειστικές "εντολές" σε τοπικούς άρχοντες και αυτοί να μην έχουν τη νομιμοποίηση της πλειοψηφίας. Δεν είναι δυνατόν να διαχειρίζονται "άρχοντες" εθνικούς φόρους τύπου ΦΠΑ ή εθνικό κεφάλαιο και να έχουν τη νομιμοποίηση μερικών ψήφων, που τους καθιστούν ασήμαντα "διακοσμητικά" πολιτικά στοιχεία.

Κανένας δεν μπορεί να διαχειριστεί πελοποννησιακούς φόρους και κεφάλαιο στο όνομα των Πελοποννησίων, αν δεν έχει την "έγκριση" της πλειοψηφίας τους. Κανένας δεν μπορεί να παραστήσει τον δημοτικό "άρχοντα" της Πρωτεύουσας, αν δεν φέρει το ανάλογο "φορτίο" ψήφων, που να του επιτρέπει να περιφέρεται ως "άρχων" στις "γειτονιές" της. Αυτό λέει η λογική, αλλά το ίδιο λέει και ο νόμος. Η μεγάλη ΑΠΟΧΗ δημιουργεί πολιτικό ζήτημα για την κυβέρνηση, εφόσον ο κόσμος σε ποσοστό 54% απέρριψε τον "Καλλικράτη". Ένα 54%, το οποίο γίνεται εύκολα 64%, αν σκεφτεί κάποιος τα απαξιωτικά λευκά και τα επιδεικτικά προσβλητικά άκυρα. Αυτό δεν το λέμε εμείς, επειδή είμαστε ιδιαίτερα εχθρικοί με τον "Καλλικράτη". Αυτό το είπε και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στις προεκλογικές ομιλίες του. Το είπε, γνωρίζοντας την "τομή" που προσπάθησε να προκαλέσει στον διοικητικό χάρτη της χώρας. Εκ των δεδομένων λοιπόν αυτές οι εκλογές ήταν ένα δημοψήφισμα για τον Καλλικράτη. Αναγκαστικά. Στο γενικό επίπεδο "κρινόταν" ο "Καλλικράτης" και στο ειδικό οι τοπικοί "άρχοντες".

Το δημοψήφισμα έγινε και ο κόσμος τον απέρριψε. Απέρριψε τον εθνοκτόνο "Καλλικράτη". Στο γενικό επίπεδο υπάρχει πλέον μείζον πολιτικό ζήτημα για την πολυδιαφημισμένη αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση. Η "έμπνευση" του ταχυταβερνιάρη Ραγκούση, να μετατρέψει σε self service "ταβέρνα" το ελληνικό κράτος, δεν βρήκε την απήχηση, που απαιτεί η δημοκρατική λειτουργία. Η "έμπνευση" του αγράμματο ταβερνιάρη να διασπάσει το ενιαίο κράτος σε περιφερειακούς "μπουφέδες", δεν έχει καμία νομιμοποίηση από το εκλογικό σώμα. Ο "σερβιτόρος" της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ θα πρέπει ν' αποσύρει γρήγορα το "πίατο" που μας σέρβιρε. Ο "Καλλικράτης" πρέπει πλέον ν' αλλάξει σε βασικά του σημεία, εφόσον στο δημοψήφισμα, το οποίο διεξήχθη γι' αυτόν, δεν εξασφάλισε τη λαϊκή στήριξη και άρα την πολιτική νομιμοποίηση που απαιτεί ένα τέτοιο εγχείρημα ...Ένα εξαιρετικά ύπουλο και ανθελληνικό εγχείρημα.

Γιατί το θεωρούμε επικίνδυνο εγχείρημα; Γιατί δεν μπορείς να δίνεις τη διαχείριση δημοσίων πόρων και κεφαλαίου σε ανθρώπους εκλεγμένους με τα απλοϊκά εκλογικά κριτήρια της αυτοδιοίκησης. Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε τον Ραγκούση αγράμματο τενεκέ. Είναι τέτοιος, γιατί άφησε "αθωράκιστο" τον "Καλλικράτη", κάνοντάς τον επικίνδυνο τόσο γι' αυτούς που τον εφαρμόζουν όσο και γι' αυτούς που θα υποστούν τις συνέπειες της λειτουργίας του. Όταν θέλεις να δημιουργήσεις μικρούς "Πρωθυπουργούς", οι οποίοι θα διαχειρίζονται εθνικούς πόρους και κεφάλαια, θα πρέπει να βάλεις απέναντί τους και μικρές "Βουλές", για να τους ελέγχουν. Ταυτόχρονα δίνεις ασυλίες σ' αυτούς τους "Πρωθυπουργούς", για να κάνουν τη δουλειά τους απρόσκοπτα.

Σε καμία περίπτωση όμως δεν δίνεις τέτοιες εξουσίες σε "άρχοντες", οι οποίοι "ελέγχονται" από δημοτικά ή περιφερειακά συμβούλια φίλων, συγγενών και γειτόνων. Σε μια τέτοια περίπτωση διαχωρίζεις τις περιφερειακές εξουσίες και δημιουργείς μικρές "Βουλές", οι οποίες δεν ελέγχονται από τους "άρχοντες". Οι "άρχοντες", οι οποίοι εκλέγονται με τα απλοϊκά αυτοδιοικητικά κριτήρια της πλειοψηφίας, είναι ακίνδυνοι μόνον όταν διαχειρίζονται σιντριβάνια στα πάρκα και αλλάζουν πλακάκια σε πεζοδρόμια και δημοτικές τουαλέτες. Όταν διαχειρίζονται δημόσιο πλούτο και κεφάλαιο, μπορούν εύκολα να μετατραπούν σε ανεξέλεγκτους δικτατορίσκους.

Αντιλαμβανόμαστε ότι στην πραγματικότητα ο "Καλλικράτης" αποδεικνύεται μια "φάρσα". Μια κακόγουστη "φάρσα", της οποίας --για καλή μας τύχη-- η "γύμνια" αποκαλύφθηκε άμεσα με τη σημερινή αποχή. Μια "φάρσα", που, ευτυχώς για όλους μας, η αποχή την εξέθεσε ανεπανόρθωτα, γιατί δεν μπορείς να παραχωρείς τέτοιου είδους εξουσίες σε ανθρώπους, οι οποίοι πήραν μερικές χιλιάδες ψήφους. Ο "Καλλικράτης" αποδεικνύεται ένα χάμπουργκερ με απ' όλα και έξτρα ασχετοσύνη ... Ένα μαλακό χάμπουργκερ εκεί όπου απαιτούνταν σκληρός λίθος.

Οι Περιφερειάρχες, οι οποίοι προέκυψαν μετά τις τελευταίες εκλογές, είναι αδύναμοι πολιτικοί παράγοντες, οι οποίοι δεν νομιμοποιούνται και άρα δεν δικαιούνται να διαχειριστούν τις εξουσίες που τους προσφέρει ο "Καλλικράτης". Παράγοντες, οι οποίοι σίγουρα ήρθαν σε επαφή με τη διαπλοκή της πρωτεύουσας, για να της κάνουν τα "δώρα" που της υποσχέθηκαν τα "μητρικά" κόμματα. Νοσοκομεία, ΧΥΤΑ, προμήθειες εξοπλισμών, ιδιωτικοποιήσεις δημοσίων ακινήτων κλπ.. Είναι προφανές ότι κάποιοι διαπλεκόμενοι έχουν ανάγκη τη δικτατορική ισχύ της υπογραφής ενός Περιφερειάρχη εκλεγμένου με τις απλές αυτοδιοικητικές διαδικασίες.

Είναι δεδομένο ότι κάποιοι έχουν σκοπό να ξεκοκαλίσουν δημόσια περιουσία στις περιφέρειες και γι' αυτόν τον λόγο επενδύουν στον "Καλλικράτη". Αυτοί, οι οποίοι θέλουν να λεηλατήσουν την πατρίδα μας, γνωρίζουν ότι μπορούν να επιτύχουν ευκολότερα τους στόχους τους μέσω του ανεξέλεγκτου περιφερειακού "Καλλικράτη", παρά μέσω του κεντρικού πολιτικού συστήματος. Επενδύουν στη διαφθορά, την οποία πάντα δημιουργούν ισχυρές και χωρίς έλεγχο υπογραφές. Υπογραφές σαν αυτές των τοπικών αρχόντων. Αρχόντων, οι οποίοι μέχρι τώρα έχουν δείξει τα δείγματα γραφής, που αποδεικνύουν αυτά τα οποία λέμε. Μερικά πεζοδρόμια και λίγα τετραγωνικά αμμουδιάς τούς έδωσαν να διαχειρίζονται και μέσα σε λίγα χρόνια κατέστησαν την αυτοδιοίκηση την πιο διεφθαρμένη μορφή της δημόσιας διοίκησης.

Σ' αυτήν τη διεφθαρμένη διοίκηση έρχεται ο "Καλλικράτης" να της δώσει επιπλέον αρμοδιότητες. Να δώσει εξουσίες ανεξέλεγκτων τοπικών "δικτατορίσκων" σε Τατούληδες. Σε Τατούληδες, οι οποίοι ήδη φτιάχνουν με το μυαλό τους πελοποννησιακά "ανώγια" και "κατώγια". Γνωρίζει κανείς τι δουλειά κάνει ο αδερφός του Τατούλη; Υπεργολάβος και άρα υπάλληλος του Μπόμπολα δεν είναι; Του ίδιου Μπόμπολα, ο οποίος συναντήθηκε παραμονές των εκλογών με τον Παπανδρέου στο Πεντελικό. Του Παπανδρέου, ο οποίος στήριξε τον "δεξιό" Τατούλη στην Πελοπόννησο ...Στον τόπο καταγωγής του ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ. Αυτός και όλες οι πατριωτικές δυνάμεις της ηθικής και της αξιοκρατίας. Η Ντόρα, ο Καρατσαφέρης και τα άλλα τα "παιδιά", που έχουν τον Μπόμπολα καί αρχηγό καί χορηγό.

Δυστυχώς όμως γι' αυτούς και εξαιτίας της αποχής, οι Περιφερειάρχες τους ούτε τη νομιμοποίηση κοινών βλαχοδήμαρχων δεν εξασφάλισαν. Το "πείραμα" απέτυχε και οι επόμενοι Περιφερειάρχες θα πρέπει να διορίζονται από την κεντρική Κυβέρνηση ως μετακλητοί ανώτατοι κρατικοί υπάλληλοι. Διορισμένοι Μεγαλονομάρχες ...και πολύ τους είναι. Δεν είναι δυνατόν για ένα σημαντικό μερίδιο της "τύχης" και του μέλλοντος των Πελοποννησίων ν' αποφασίζει κάποιος, ο οποίος έχει την "έγκριση" μερικών χιλιάδων ψηφοφόρων και δεν ελέγχεται από κανέναν. Δεν είναι δυνατόν κοινοί υπάλληλοι των Μπομπολαίων, των Βαρδινογιάννηδων και των Λάτσηδων να παίρνουν τόσο φτηνά τόσο μεγάλο μερίδιο στην περιφερειακή εξουσία. Δεν είναι δυνατόν για το μέλλον πάνω από μισό εκατομμύριο Δημοκρατών Πελοποννησίων ν' αποφασίζει έναν πρώην Μασοϊκός φασίστας και νυν περιφερόμενος "Μάο-Μάο". Δεν είναι δυνατόν μερικές χιλιάδες κομματόσκυλων ν' "αποφασίζουν" για το μέλλον της ίδιας της πατρίδας μας.

Όμως, πέρα από το μείζον πολιτικό ζήτημα, το οποίο προκύπτει από το "δημοψήφισμα" περί του αυτοδιοικητικού "οράματος" της κυβέρνησης του ΔΝΤ και των τοκογλόφων, υπάρχει και το κοινό νομικό ζήτημα, το οποίο αφορά την ίδια την εκλογική διαδικασία. Σ' ό,τι αφορά την ίδια την εγκυρότητα αυτής της διαδικασίας. Στο ειδικό επίπεδο αυτής της θεμελιώδους για τη δημοκρατία διαδικασίας, η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη. Τίθεται καθαρά θέμα νομιμότητας της διαδικασίας και βέβαια εγκυρότητας των αποτελεσμάτων. Η αποχή καθιστά τη διαδικασία παράνομη όπου υπάρχει "αποτέλεσμα", το οποίο απαιτεί απόλυτη πλειοψηφία για να κατασταθεί νόμιμο ...Σε κάθε Περιφέρεια ή Δήμο όπου η συμμετοχή δεν ξεπέρασε το όριο του 50%, είναι υποχρεωτικό να επαναληφθεί η διαδικασία ...Να επαναλαμβάνεται μέχρι να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Αυτό απαιτεί ο νόμος και αυτό πρέπει να γίνεται πάντα ...όσο κι αν αυτό δεν αρέσει σε κάποιους. Γι' αυτόν τον λόγο εξηγήσαμε στην αρχή του κειμένου τα περί της "φύσης" των τοπικών "αρχών". Έχουν μια ιδιαίτερη "φύση", προκειμένου να απλοποιηθούν οι διαδικασίες. Όμως, εξαιτίας αυτής της φύσης, απαιτούνται αυξημένες πλειοψηφίες και υποχρεωτικές συμμετοχές. Γι' αυτό τους λέμε τοπικούς "άρχοντες" και όχι "υπηρέτες" ή υπουργούς. Γι' αυτό τους λένε "δήμΑΡΧΟΥΣ" ή "ΠεριφερειΑΡΧΕΣ" και όχι "τοπικοπρωθυπουργούς". Θέμα εκλογικής διαδικασίας είναι. Δεν είναι λεκτικός "ακροβατισμός" η έννοια του τοπικού "άρχοντος". Είναι επιλογή της Δημοκρατίας μας να υπάρχουν στην τοπική αυτοδιοίκηση τέτοιοι.

Προκύπτει από τη μεθοδολογία της εκλογής τους. Με μια συμπληρωματική Κυριακή αποφεύγεις όλες τις "κακοτοπίες" της κεντρικής πολιτικής σκηνής. Αποφεύγεις τις διαδοχικές "εντολές" μεταξύ των αρχηγών των συνδυασμών. Αποφεύγεις τις αβέβαιου αποτελεσματικότητας και βιωσιμότητας συνεργασίες κλπ.. Δημιουργείς μικρούς τοπικούς "δικτάτορες", αλλά αυτό δεν είναι επικίνδυνο. Κίνδυνος δεν υπάρχει για όσο διάστημα αυτοί οι "δικτάτορες" διαχειρίζονται πλακάκια και σκουπίδια. Για όσο διάστημα αυτοί οι "δικτάτορες" έχουν το μικρό "κουτάλακι" της αυτοδιοίκησης και όχι το "φτυάρι" του "Καλλικράτη", είναι απολύτως ακίνδυνοι. Το μόνο αρνητικό και βέβαια επιβαρυντικό αυτής της επιλογής είναι η "αγγareία" της δεύτερης Κυριακής και βέβαια το υποχρεωτικό σ' ό,τι αφορά την εξασφάλιση της συμμετοχής της πλειοψηφίας του εκλογικού σώματος.

Με βάση τον νόμο αυτόν οι τοπικές κοινωνίες θα πρέπει να καλούνται και να ξανακαλούνται να επιλέξουν τις ηγεσίες τους, μέχρι να καλυφθούν οι απαιτήσεις του νόμου ...Να ανέχονται το κενό εξουσίας και βέβαια τα σκουπίδια να πνίγουν τις πόλεις τους μέχρι ν' αποφασίσουν για τα πρόσωπα που θ' αναλάβουν την τοπική εξουσία. Αυτό ορίζει ο νόμος και κανένας δεν είναι υπεράνω του νόμου. Δεν γίνεται διαφορετικά. Αν η αποχή δεν είναι πολιτική πράξη, όπως συμβαίνει σήμερα, αλλά είναι αποτέλεσμα τεμπελιάς ή αδιαφορίας των πολιτών, υπάρχουν οι πράσινοι κάδοι, οι οποίοι θα σε στείλουν τρέχοντας στο εκλογικό κέντρο. Θα σε κυνηγάει η χολέρα μέχρι να σηκωθείς από τον καναπέ και να πας να ψηφίσεις. Θα σε κυνηγάνε τα αυξημένα δημοτικά τέλη, εξαιτίας των εξόδων των διαδοχικών "άγονων" εκλογικών αναμετρήσεων. Θα σε κλωτσάει ο γείτονας, η μάνα σου ή ο πατέρας σου μέχρι να πας να δώσεις λύση με τη συμμετοχή σου. Θα είσαι κοινωνικό "απόβλητο", αν στους εκλογικούς καταλόγους φαίνεσαι ως υπεύθυνος για τη δυσωδία της πόλης σου. Αν θέλει η πλειοψηφία, ας πληρώνει, ας βρομίζει και ας μην πηγαίνει στις εκλογές.

Ας δούμε μερικά παραδείγματα, για να καταλάβει κάποιος τι σημαίνει άκυρο αποτέλεσμα, το οποίο είναι πέρα για πέρα αμφισβητήσιμο. Στον Δήμο της Πρωτεύουσας της χώρας με εγγεγραμμένους **487.769 δημότες, ψήφισαν 166.929 ήτοι 34,22 %**. Τι είδους δημοτικός "άρχων" είναι κάποιος, τον οποίον ψήφισαν **77.074 δημότες, ήτοι το 15,80%**; Δεν χρειάζεται

καν να γνωρίζει κάποιος μαθηματικά, για να καταλάβει ότι υπάρχει πρόβλημα νομιμότητας. Με 77 χιλιάδες ψήφους ούτε δήμαρχος Κοζάνης δεν μπορείς να γίνεις. Πόσο μάλλον δήμαρχος μιας προβληματικής μεγαλούπολης, η οποία είναι ταυτόχρονα και η Πρωτεύουσα της Ελλάδας και μια από τις πιο ιστορικές πόλεις του Πλανήτη. Τα ανάλογα ισχύουν και στην υποτιθέμενη συμπρωτεύουσα. Στον Δήμο της Συμπρωτεύουσας με εγγεγραμμένους **247.637 δημότες, ψήφισαν 113.745, ήτοι 45,93 %**. Τι είδους δημοτικός "άρχων" είναι κάποιος, τον οποίον ψήφισαν **52.174 δημότες, ήτοι το 21%**; Δηλαδή, αν ήταν υποψήφιος δήμαρχος Φλώρινας, πόσες ψήφους θα έπαιρνε; Τις ψήφους της μάνας του και μερικών συγγενών πρώτου βαθμού;

Τα αντίστοιχα προβλήματα έχουμε και στο επίπεδο των Περιφερειών. Θα ξεκινήσουμε από την Περιφέρεια της Αττικής. Τη σημαντικότερη περιφέρεια της χώρας. Την περιφέρεια, η οποία πληθυσμιακά αντιπροσωπεύει τη μισή σχεδόν Ελλάδα. Επί συνόλου **2.785.480 ψήφισαν 1.178.899, ήτοι το 42,32 % των ψηφοφόρων**. Ο "άρχων" της Αττικής έλαβε **522.838** χιλιάδες ψήφους. Απορούμε πώς τις "σηκώνει" τόσες ψήφους ο μετρ της άρσης βαρών. Ο "ντοπαρισμένος" περιφερειάρχης, ο οποίος με τα "μπρατσάκια" του **18,77%** "σηκώνει" τη μεγαλύτερη περιφέρεια της χώρας. Αυτό το ισχύο και αδύναμο ποσοστό αντιπροσωπεύουν οι ψηφοφόροι του για το σύνολο της Αττικής. Τον ψήφισαν όσοι περίπου είναι οι δημότες του Δήμου Αθηναίων, ο οποίος ανήκει στην Περιφέρεια Αττικής. Περιφερειάρχης στη "μισή" Ελλάδα έγινε κάποιος, ο οποίος πήρε ψήφους, τις οποίες θα μπορούσε να πάρει ένας δημοφιλής υποψήφιος δήμαρχος για τον Δήμο Αθηναίων ...Υποψήφιος μέχρι την Κατεχάκη ...Ούτε ένα μέτρο προς το Ψυχικό.

Τα ανάλογα "αντικαλλικρατικά" έγιναν και στην περιφέρεια. Από τις λίγες φορές που το εκλογικό σώμα έδειξε την ίδια συμπεριφορά στο σύνολο της επικράτειας. Για παράδειγμα, στην Περιφέρεια της Πελοποννήσου. Στην ιστορική Περιφέρεια της "γενέτειρας" του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Με ένα εκλογικό σώμα **709.390 Πελοποννησίων, ψήφισαν 322.299, ήτοι 45,43%**. Τι είδους Περιφερειάρχης Πελοποννήσου είναι κάποιος, τον οποίο τον ψήφισαν **156.960** νοματαίοι; Υπάρχουν δήμοι της Πελοποννήσου, οι οποίοι έχουν πιο πολλούς ψηφοφόρους από αυτούς. Αν αυτά συμβαίνουν στην πολύ "κεντρική" Πελοπόννησο, τα ίδια συμβαίνουν και στην "απομονωμένη" περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας. Και σ' αυτήν την περίπτωση είχαμε την ίδια συμπεριφορά των ψηφοφόρων και βέβαια τα ανάλογα προβλήματα.

Με ένα εκλογικό σώμα **355.706 πολιτών, συμμετείχαν στην ψηφοφορία 167.247 ήτοι 47,02%**. "Άρχων" της Περιφέρειας της Δυτικής Μακεδονίας αναδείχθηκε κάποιος, ο οποίος έλαβε **79.216** ψήφους, ήτοι **22,27%**. Με τόσες ψήφους ούτε δήμαρχος επαρχιακής πόλης δεν μπορείς να γίνεις. Πόσο νόμιμος είναι ένας Περιφερειάρχης με αυτού του είδους τη δημοκρατική "νομιμοποίηση"; Στο όνομα ποιών μπορεί να μιλά και το μέλλον ποιών έχει δικαίωμα να επηρεάζει με τις αποφάσεις του; Για λογαριασμό ποιων νομιμοποιείται ν' αναζητήσει ή να υπογράψει ένα τραπεζικό δάνειο; Με την εξουσία ποιων μπορεί να υπογράψει μια πράξη ιδιωτικοποίησης δημοσίου κεφαλαίου ή απαλλοτρίωσης ιδιωτικού κεφαλαίου;

Αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχει μεγάλο πρόβλημα νομιμοποίησης των αποτελεσμάτων των τελευταίων αυτοδιοικητικών εκλογών. Νομικά υπάρχει δυνατότητα, για όσους θίγονται από τα αποτελέσματα, να καταθέσουν ενστάσεις εναντίον των αντιπάλων τους. Οι ηττημένοι μπορούν άνετα να καταθέσουν ενστάσεις νομιμότητας. Γιατί δεν το κάνουν; Γιατί αυτό είναι το φασιστικό παιχνίδι του δικομματισμού. Δεν το κάνουν, για να μη χαλά η "πίτστα". Δέχονται

την παράνομη "ζημιά", γιατί διεκδικούν και το παράνομο "κέρδος". Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να μην κερδίζει ο λαός, η δημοκρατία και η νομιμότητα. Απλά πράγματα.

Πώς θα αμφισβητήσει η "χαμένη" ΝΔ τη νομιμότητα του Καμίνη ή του Μπουτάρη, όταν η ίδια "πανηγυρίζει" ξέφρενα τη "νίκη" του Μιχαολιάκου στον Πειραιά; Τη "νίκη" κάποιου, ο οποίος πήρε **26.740 ψήφους** από ένα εκλογικό σώμα **162.195 πολιτών** ...Κάποιου, ο οποίος έγινε "άρχων" του Μεγάλου Λιμανιού με το **16% των Πειραιωτών**, οι οποίοι συμμετείχαν στις εκλογές σε ποσοστό **35,70%**. Με **26.740** ψήφους έγινε κάποιος "άρχων" του τρίτου μεγαλύτερου Δήμου της χώρας. Με 26.740 ψήφους έγινε κάποιος "ΔημΑΡΧΟΣ" Πειραιά. Μπορεί να το διανοηθεί κάποιος αυτό; Μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει δημοκρατική "ανωμαλία"; Το ίδιο έγινε σε όλα τα επίπεδα. Πώς θα αμφισβητήσει η ΝΔ τη "νίκη" του Τατούλη, όταν η ίδια πανηγυρίζει τη "νίκη" των Ιονίων Νήσων; "Νίκη" με **43.330** ταπεινές ψήφους επί συνόλου **236.508 εγγεγραμμένων**; "Νίκη", με μια αποχή που πλησιάζει το 60%;

Κατάλαβε ο αναγνώστης την κτηνωδία και τον φασισμό του δικομματισμού; Κατάλαβε τον λόγο που προσπαθούν να κάνουν τη δύσκολη "γαργάρα" με τα "καρφιά" της ΑΠΟΧΗΣ; Δεν τους ενδιαφέρει η Δημοκρατία, παρά μόνον η "μοιρασιά", η οποία προκύπτει από τις δήθεν δημοκρατικές διαδικασίες; Είναι θέατρο η δήθεν "χαρά" των νικητών και η δήθεν "θλίψη" των νικημένων. Κάποιοι δέχονται να παριστάνουν τους χαμένους, για να νομιμοποιούν κερδισμένους. Η "συμμορία" των δήθεν "μονομάχων", που αναγνωρίζει "νόμιμες" ζημιές για να αποκτήσει "νόμιμα" κέρδη. "Στημένη" είναι όλη αυτή η παράσταση των χαφιέδων του δικομματισμού και του Κολεγίου Αθηνών, για να ελέγχουν το σύνολο της χώρας.

Όλοι αυτοί έχουν δρομολογήσει ένα βρόμικο "παιχνίδι", για να μπορούν οι φασίστες του δικομματισμού και του Κολωνακίου να μοιράζονται την τοπική αυτοδιοίκηση εις βάρος των τοπικών κοινωνιών. Για να μπορούν από την Ιπποκράτους και τη Ρηγίλλης να "εξουδετερώνουν" τις κοινωνικές ζυμώσεις, οι οποίες συμβαίνουν στις γειτονίες της Φλώρινας, της Χαλκίδας ή των Χανίων. Για να "καπελώνουν" και άρα να εξοντώνουν τα ικανά παιδιά, που γεννούν διαρκώς οι κοινωνίες και οι γειτονίες τους και να τους φορτώνουν τους "ευνούχους" των κομματικών "σωλήνων". Αυτά τα κομματόσκυλα τα πλαισιώνουν με το απόλυτο κατακάθι της κάθε τοπικής κοινωνίας και ελέγχουν τα πάντα. Ελέγχουν και αυτούς που εξουσιάζουν και αυτούς που εκβιάζουν.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τη συνομοσία του δικομματισμού; Κατάλαβε τον λόγο που τα κόμματα, τα οποία θεωρητικά θίγονται από τα σημερινά αποτελέσματα άκυρων εκλογικών διαδικασιών, δεν κινούνται νομικά να "βρουν" το δίκιο τους; Κατάλαβε ο αναγνώστης πόσο έξυπνη ήταν η ΑΠΟΧΗ των πολιτών; Η ΑΠΟΧΗ "άδειασε" τα "μαγαζιά" του δικομματισμού και αργά ή γρήγορα θα τα φέρει αντιμέτωπα με τον Νόμο και το Σύνταγμα. Ακόμα κι αν δεν υπάρξουν άμεσες εξελίξεις, η ίδια η καθημερινότητα θα οδηγήσει τα κόμματα στη φθορά. Ήδη ο "Καλλικράτης" ξεκίνησε με προβλήματα νομιμότητας. Ακόμα δεν ξεκίνησε και τίθεται υπό αμφισβήτηση η δυνατότητά του να επιβιώσει. "Ψόφησε" πάνω στη "γέννα". Τι είδους "καλλικρατική" εξουσία μπορεί να ασκήσει ένας Τατούλης, ο οποίος δεν αντιπροσωπεύει σχεδόν τίποτε στην Πελοπόννησο; Πιο ασήμαντος από τον δήμαρχο Καλαμάτας είναι. Τι είδους αυτοδιοικητική εξουσία μπορεί να ασκήσει ο Καμίνης, ως δήμαρχος των 77.000 ψήφων; Πιο δυνατοί είναι οι "εκπρόσωποι" των γειτονιών, οι οποίοι τον περιμένουν με αυγά και γιαούρτια στον Άγιο Παντελεήμονα.

Όλα αυτά τα πραγματικά προβλήματα, τα οποία σήμερα προέκυψαν για τον δικομματισμό, δεν προέκυψαν ως δια μαγείας ή εξαιτίας συγκυριών ...Ο λαός τα προκάλεσε ...Ο λαός προκάλεσε τον "τραυματισμό" του φασιστικού δικομματισμού ...Ο λαός με την

επιλογή του ...Την επιλογή της ΑΠΟΧΗΣ. Την επιλογή, η οποία μπορεί να μην είχε άμεσα ενεργητικά αποτελέσματα, αλλά είχε άμεσα παθητικά αποτελέσματα. Την επιλογή, η οποία μπορεί να μην επέβαλε δικά της νέα φρέσκα και ικανά πρόσωπα στο πολιτικό προσκήνιο, αλλά έθεσε υπό νομική αμφισβήτηση τα άθλια και ξεζουμισμένα κομματόσκυλα του δικομματισμού.

Η ΑΠΟΧΗ αποκάλυψε αυτό, το οποίο τρόμαζε τον Πάγκαλο και τους λοιπούς δημοκράτες, όταν απειλούσαν με νομικές κυρώσεις τους πολίτες, προκειμένου αυτοί να συμμετάσχουν ...Τους για πρώτη φορά έξυπνα φερόμενους πολίτες ...Τους πολίτες, οι οποίοι με τη στάση τους δεν αμφισβήτησαν τη Δημοκρατία, αλλά εξέθεσαν τα παράσιτά της στην κοινή θέα ...Τους πολίτες, οι οποίοι απλά δεν κάθισαν στο "τραπέζι" του φασισμού. Δεν δέχθηκαν τα ψευδοδιλλήματα και τους εκβιασμούς του δικομματισμού.

Απλά πράγματα. Σε έναν κόσμο με τεράστια ποικιλία προσώπων και προσόντων, ο κόσμος αρνήθηκε να περιοριστεί στα "σκουπίδια" των κομμάτων. Σε μια ελληνική κοινωνία, η οποία "βράζει" από ευφυΐα και αξιοσύνη, ο κόσμος αρνήθηκε τα κουτορνίθια των κομμάτων. Αρνήθηκε να συμμετάσχει στο "παιχνίδι" τους και να επιλέξει για μια ακόμη φορά το "μη χείρον". Αρνήθηκε να διαλέξει ανάμεσα στα "σκατά" και τα "σκουπίδια" δικομματισμού τι είναι αυτό που προτιμά. Αρνήθηκε να προτιμήσει να "πατήσει" αυτά, τα οποία σιχαινόταν να "πιήσει". Η πλειοψηφία των πολιτών δεν δέχθηκε ως εύλογο "τίμημα" την "ψώρα" του Καμίνη, προκειμένου να φύγει η "χολέρα" του Κακλαμάνη. Δεν δέχθηκε ως εύλογο "τίμημα" τη "λίγδα" του Τατούλη, επειδή δεν ήθελε τον Δράκο στο "παραμύθι" της ΝΔ.

Το αποτέλεσμα είναι αυτό, το οποίο βλέπουμε. Υπάρχει πλέον μείζον πολιτικό αλλά και νομικό πρόβλημα. Άδειασαν τα πολιτικά "μαγαζιά" από τον κόσμο και τώρα θα πρέπει να πληρώσουν το τίμημα. Το τίμημα της άθλιας μεταπολίτευσης. Το τίμημα της προδοσίας του ΔΝΤ. Το τίμημα του ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας. Το τίμημα της λεηλασίας των ασφαλιστικών ταμείων. Ο κόσμος εγκατέλειψε τα κόμματα και τώρα με την ΑΠΟΧΗ τούς στέλνει τον "λογαριασμό". Ο κόσμος "ΜΙΛΗΣΕ". Τώρα πλέον η Δικαιοσύνη είναι αυτή, που έχει τον λόγο. Η Δικαιοσύνη, που κι αυτήν έχει "λερωμένη" τη "φωλιά" της. Η σε πολλές αμαρτίες περιπεσούσα ελληνική Δικαιοσύνη, η οποία θα πρέπει έστω και για μία φορά ν' αποδείξει ότι αποτελεί τον βασικό θεματοφύλακα της νομιμότητας σ' αυτήν τη χώρα.

Η Δικαιοσύνη θα πρέπει ν' αποδείξει ότι εκτελεί το καθήκον της και είναι άξια του μισθού της. Η "βουβή" συνήθως Δικαιοσύνη, την οποία ακούμε να "ουρλιάζει" όταν είναι για κανένα επίδομα ή κανένα αναδρομικό "εξτραδάκι". Αυτή η Δικαιοσύνη σήμερα θα πρέπει να δικαιολογήσει την ύπαρξή της. Θα πρέπει να γνωρίζει ότι έφτασε η ώρα, που και οι κρίνοντες θα κριθούν. Θα κριθούν και μάλιστα πολύ άσχημα, γιατί όλα αυτά τα χρόνια της μεγάλης "σφαγής" και της λεηλασίας του ελληνικού λαού η Δικαιοσύνη δεν έκανε το καθήκον της. Με ένα "κόκαλο" στο στόμα καθόταν σε μια γωνιά αμέτοχη και "μασουλούσε" την ώρα που ο λαός "βιαζόταν" και η περιουσία του λεηλατούνταν. Η Δικαιοσύνη των υπόδικων Ζαγοριανών.

Αν δεν κινηθεί αυτεπάγγελα, όπως επιβάλει η συνταγματική νομιμότητα, θα πρέπει να "συρθεί" από τους πολίτες. Έχουν δικαίωμα οι πολίτες ν' αμφισβητήσουν τα πρόσωπα και τα αποτελέσματα της εκλογικής διαδικασίας και να τα οδηγήσουν στην κρίση της Δικαιοσύνης. Τι θα κάνει τότε η Δικαιοσύνη; Θα αρνηθεί να κρίνει αυτό, το οποίο θα τεθεί μπροστά της από τους πολίτες και ήταν υποχρέωσή της να το πάρει μόνη της; Αυτό θα συμβεί. Από τη στιγμή που η Δικαιοσύνη θα αρνηθεί να δράσει αυτεπάγγελα, όπως ορίζει το καθήκον της, θα κληθεί να "εργαστεί", όπως ορίζει η επαγγελματική της ιδιότητα. Απλά πράγματα. Αν αρνηθεί

να προστατεύσει τον πολίτη ως το υπέρτατο καθήκον της, θα κληθεί από τον ίδιο να το κάνει ως το βασικό εργασιακό της αντικείμενο.

Νομικά υπάρχει δυνατότητα για τον κάθε πολίτη να καταθέσει ένσταση νομιμότητας απέναντι στον οποιοδήποτε εμφανίζεται σαν εκλεγμένος "άρχων", τη στιγμή που αυτός δεν νομιμοποιείται να φέρει αυτόν τον τίτλο. Ο οποιοσδήποτε πολίτης θίγεται από μια απόφαση των τοπικών αρχόντων, μπορεί ν' αμφισβητήσει τη νομιμότητά τους. Στην πραγματικότητα πρόκειται για καταγγελία με βάση τον νόμο περί "Αντιποίησης Αρχής". Είναι σαν να καταγγέλλει ένας πολίτης έναν άλλο πολίτη ότι παριστάνει τον αστυνομικό, τον παπά ή τον δικαστή, χωρίς να είναι.

Μπορεί ένας πολίτης ή ομάδες πολιτών να κάνουν μαζικές μηνύσεις-καταγγελίες σε παράνομους "καταληψίες" δημοσίων θέσεων. Καταγγελίες εις βάρος ανθρώπων, οι οποίοι παριστάνουν τους δημάρχους ή τους Περιφερειάρχες, χωρίς να είναι νόμιμη η εκλογή τους. Μπορεί ο Καμίνης, ο Μπουτάρης ή ο Μιχαλολιάκος να κατηγορηθούν για παράνομη κατάληψη δημοσίων θέσεων. Μπορούν να κατηγορηθούν σε βαθμό κακουργήματος με βάση τον μισθό που προβλέπεται για τις θέσεις αυτές στο σύνολο του χρόνου που προβλέπει η θητεία των νόμιμων κατόχων τους.

Τα ίδια μπορούν να γίνουν και για τους Περιφερειάρχες της πλάκας και της συνταγματικής παρανομίας. Δεν δικαιούνται ούτε να μιλάνε ούτε ν' αποφασίζουν στο όνομα των υποτιθέμενων "εντολέων" τους. Δεν υπάρχουν τέτοιοι "εντολείς". Δεν συμμετείχαν οι πολίτες στη διαδικασία που παράγει "εντολές". Από την κομματική "σημαία" πήραν οι περισσότεροι Περιφερειάρχες την "εντολή". Ο γράφων, ως πολίτης της Περιφέρειας της Δυτικής Μακεδονίας, "προειδοποιεί" τον "νικητή" Δακή ότι μπορεί να μιλάει ως αντιπρόσωπος του εαυτού του ή των νεοδημοκρατών της Δυτικής Μακεδονίας, αλλά όχι ως αντιπρόσωπος των πολιτών της και άρα και του γράφοντος. Τον "προειδοποιεί" ότι, αν, ως "αυθαίρετος" καταληψίας της θέσης του Περιφερειάρχη, πάρει μια απόφαση, για την οποία ο γράφων κρίνει ότι θίγει τα συμφέροντα τόσο του ίδιου όσο και της οικογένειάς του, τόσο ο ίδιος όσο και οι φίλοι του θα του κάνουν συνεχείς μηνύσεις. Για να καταλάβει κάποιος πόσο "γυμνή" νομοθετικά είναι η ραγκουσοθέση του Περιφερειάρχη.

Ο κύριος Δακής μπορεί να παριστάνει στα γραφεία της ΝΔ τον Περιφερειάρχη, αλλά όχι να παριστάνει τον "άρχοντα" στην κοινωνία της Δυτικής Μακεδονίας. Μπορεί στις καφετέριες της Κοζάνης να παριστάνει τον πολιτικό παράγοντα, αλλά, αν τολμήσει να φερθεί ως τέτοιος με γνώμονα τη δική του κρίση, θα βρει απέναντί του την κρίση όλων των άλλων. Πόσο μάλλον όταν αυτή η κρίση έχει οικονομικές συνέπειες για τις ζωές και την καθημερινότητα του συνόλου των πολιτών της συγκεκριμένης περιφέρειας.

Με 79 χιλιάδες ψήφους όχι "άρχοντας" αλλά ούτε πρόεδρος σε "δίκτυο" πολιτιστικών συλλόγων δεν δικαιούται να γίνει. Με τόσες ψήφους το μόνο που "δικαιούται" είναι να κηρύξει την έναρξη των φετινών "ραγκουσαριών" στην Καστοριά και ν' ανάψει τους "φανούς" στην Κοζάνη. Τίποτε άλλο. Παριστάνει τον Περιφερειάρχη και η θέση του είναι στα καρναβάλια της περιοχής. Δεν τον ψήφισαν οι πολίτες της Δυτικής Μακεδονίας και δεν δικαιούται να μιλάει εξ ονόματός τους και πολύ περισσότερο ν' αποφασίζει γι' αυτούς. Δεν του έδωσαν καμία "εντολή" και δεν έχει καμία νομιμοποίηση να δράσει ως "εντολοδόχος". Ας προσέχει πού βάζει την υπογραφή του, γιατί μπορεί να φτάσει στο σημείο να σημάνει γι' αυτόν ...υπογραφή ίσον μήνυση.

Ο αναγνώστης αντιλαμβάνεται ότι είναι ευκαιρία τώρα για τον λαό της "αποχής" να δώσει μια ενεργητική απάντηση στους εξουσιαστές. Ν' αποδείξει ότι δεν απείχε επειδή βαριόταν ή

δεν ενδιαφερόταν. Ν' αποδείξει ότι "απείχε" συνειδητά και έχοντας ως στόχο να χαλάσει το "παιχνίδι" των φασιστών. Η ΑΠΟΧΗ τώρα θα δείξει το πολιτικό της νόημα. Ο λαός "μίλησε" και η Δικαιοσύνη θα είναι αυτή, η οποία θα "αποκωδικοποιήσει" το σημαντικό αυτό "μήνυμα". Η δικαιοσύνη θα κατεβάσει το ραμολί με το διαμαντένιο σκουλαρίκι από τους ώμους των οπαδών του, που πανηγύριζε την παράνομη νίκη του όπως αρμόζει σε έναν χούλιγκαν. Ο νεοταξίτης των "ξυδιών", ο οποίος μοίραζε τα παράνομα κέρδη της λείας του στους συνεταίρους του, μοιράζοντας "ευχαριστήρια" σε Ντόρες και σε Κουβέληδες.

Οι πολίτες μπορούν να στραφούν εναντίον όλων των αυθαίρετων "καταληψιών" των κρατικών θέσεων. Μπορούν να τους σαπίσουν στις μηνύσεις και στην πραγματικότητα να τους εξουδετερώσουν ως παράγοντες. Μπορούν όμως να στραφούν και εναντίον της ηγεσίας της Δικαιοσύνης, αν αυτή δεν κινηθεί εναντίον τους. Μπορούν να κάνουν μηνύσεις στους ηγέτες της με την κατηγορία της παράβασης καθήκοντος σε βαθμό εθνικής προδοσίας. Είναι υποχρεωμένος ο Άρειος Πάγος να καταστήσει την εκλογική διαδικασία "άγονη" σε όποια περίπτωση δεν υπήρχε το απαιτούμενο ποσοστό συμμετοχής. Είναι υποχρεωμένος ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να διατάξει επανάληψη των διαδικασιών. Την επανάληψη από την αρχή και όχι την επανάληψη του δεύτερου γύρου.

Ποιο είναι το κέρδος από αυτήν την νέα επανεκκίνηση; Ο κόσμος στις τελευταίες εκλογές είδε την πραγματική δύναμη των κομμάτων και τις τελευταίες διαθέσιμες "ρεζέρβες" τους στο επίπεδο των προσώπων και μπορεί πλέον με απόλυτη ασφάλεια ν' αναζητήσει νέα πρόσωπα. Νέα πρόσωπα μακριά από τα υπάρχοντα κόμματα. Νέα πρόσωπα ανεξάρτητα και όχι μεταμφιεσμένους "Καμίνηδες". Ανοίγει πλέον διάπλατα ο "δρόμος" για νέα πρόσωπα στην πολιτική. Τώρα πια γνωρίζει ο δημοκρατικός κόσμος τόσο τις δυνάμεις του όσο και αυτές των κομμάτων και μπορεί να κάνει τα "κουμάντα" του. Αυτό είναι το μέγα κέρδος από την αποχή. Το κέρδος όχι μόνον για την αυτοδιοίκηση, αλλά και για την ίδια τη Δημοκρατία μας. Αυτό το κέρδος ήταν και το πιο τραγικό συμβάν για τα κόμματα. Η ΑΠΟΧΗ άδειασε τα κόμματα και αποκάλυψε τις πραγματικές δυνάμεις τους. Ο δικομματισμός έπαθε στις τελευταίες εκλογές ό,τι έπαθε ο Μητσοτάκης στις εσωκομματικές εκλογές της ΝΔ. ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΚΕ.

Οι πάντες τώρα γνωρίζουν τις πραγματικές δυνάμεις των κομμάτων. Δεν μπορούν να κρύβονται πίσω από "εκατομμύρια" οπαδών και να παριστάνουν τις παρατάξεις. Ψευδοπαρατάξεις, οι οποίες προέκυπταν από εξαναγκασμούς και απειλές εκατομμυρίων πολιτών, τους οποίους στη συνέχεια εμφάνιζαν σαν οπαδούς τους. Όπως αποκαλύφθηκε ότι η δύναμη του Μητσοτάκη ήταν "τρεις και ο κούκος" και όχι το 40% της ΝΔ, έτσι αποκαλύφθηκε και η δύναμη των κομμάτων. Απλή αριθμητική ...με το χαρτί και το μολύβι. Στην Αθήνα των 488.000 πολιτών η απόλυτη δύναμη του ΠΑΣΟΚ είναι 77.000 οπαδοί. Κομματόσκυλα, αφελείς δήθεν αντιδεξιόι, παπανδρεϊκοί, αφελείς γενικά, Πακιστανοί και Αφγανοί δεν ξεπερνούν αυτό το νούμερο. Ούτε ένας παραπάνω. Στον Πειραιά των 162.000 πολιτών η απόλυτη δύναμη της ΝΔ είναι 26000 νοματαίοι. Ούτε ένας παραπάνω. Ό,τι όλα αυτά τα χρόνια εμφανιζόταν σαν παραπάνω, προέκυπτε από εκβιασμούς, απειλές, υποσχέσεις, διλήμματα και εξαναγκασμούς. Τώρα, που δεν έπιασε τίποτε απ' όλα αυτά, αποκαλύφθηκε η πραγματική δύναμή της.

Η αποκάλυψη αυτή έγινε χάρη στην αποχή. Η αποκάλυψη αυτή είναι η αρχή του τέλους του δικομματισμού, γιατί οι εχθροί του μπορούν να τον πολεμήσουν. Μπορούν να γνωρίζουν τη δυναμική του και μπορούν να γνωρίζουν τις ελεύθερες και βέβαια διαθέσιμες "δεξαμενές" των ψηφοφόρων. Τα κομματικά "μαντριά" δεν είναι πλέον και τόσο καλά προστατευμένα. Σε κάποια από τις επόμενες εκλογές θα την "πληρώσουν" τα κόμματα αυτήν την αποκάλυψη. Θα τολμήσουν νέοι και άξιοι πολίτες ν' αμφισβητήσουν την πρωτοκαθεδρία τους και να τα

στείλουν στο διάολο. Αυτό είναι το μέγα Κέρδος της ΑΠΟΧΗΣ και γι' αυτόν τον λόγο την πρότεινε εξ' αρχής το ΕΑΜ Β'. Είναι θέμα χρόνου οι Γιωργάκηδες, οι Κωστάκηδες και οι Ντορούλες να πάνε στα σπίτια τους ...Στην καλύτερη γι' αυτούς περίπτωση.

Νικητές Πολίτες της ΑΠΟΧΗΣ ...σαπίστε τους στις μηνύσεις !!!

Άκυρα είναι τα αποτελέσματα στις εξής περιφέρειες:

Αττικής, Δυτικής Μακεδονίας, Ιονίων Νήσων,

Δυτικής Ελλάδας, Πελοποννήσου, Βορείου Αιγαίου

Άκυρα είναι τα αποτελέσματα στους τρεις μεγαλύτερους Δήμους της χώρας.

Να συμπληρώσουμε βεβαίως ότι δυστυχώς για τον γνωστό "δημοκράτη" Πάγκαλο η γυναίκα του έχασε εντελώς νόμιμα. Εκεί η συμμετοχή άγγιξε το "άριστο".

...Ο Άρειος Πάγος "ακούει";

...ή μήπως πάλι τους υποσχέθηκε η κυβέρνηση του ΔΝΤ τίποτε "εξτραδάκια";

..."Βλέπει" κάπου το αδίκημα της "Αντιποίησης Αρχής";

Τραϊανού Παναγιώτης
Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β'.